

ปัญหาภาษีเงินได้เกี่ยวกับกองทรัสต์เพื่อการลงทุน
ในอสังหาริมทรัพย์

นนทญา สุนทรวัฒน์

ปัญหาภาษีเงินได้เกี่ยวกับกองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์*

Legal Problems of Income Tax on Real Estate

Investment Trusts: REITs

นันทญา สัจจินตวงษ์**

Nanthaya Suchintawong

บทคัดย่อ

กองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์หรือกองรีท (Real Estate Investment Trust: REIT) เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการออม การลงทุน และการระดมทุนในตลาดทุน นอกเหนือจากรูปของกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ (Property funds) โดยเงินได้ของผู้ถือหน่วยลงทุนและของกองรีท รวมทั้งผู้รับประโยชน์ทั้งหลาย ต้องได้รับการประเมินภาษีภายใต้ประมวลรัษฎากร นอกจากนี้ การบริหารจัดการกองรีท ต้องเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด คือ “พระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน พ.ศ. 2550” และ “พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535” ประกอบกับกฎหมายลูกอีกหลายฉบับ การศึกษานี้มุ่งเน้นวิเคราะห์ปัญหากฎหมายภาษีที่เกี่ยวข้องกับกองรีท ผลการศึกษาทำให้พบว่าธุรกรรมของกองรีท ก่อให้เกิดปัญหาด้านภาษีอันควรค่าแก่การศึกษาอยู่หลายประการ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเรื่องหน่วยภาษี ปัญหาการตีความถึงประเภทของเงินได้ตามกฎหมายภาษีที่เกี่ยวข้องกับกองรีท และปัญหาการเรียกเก็บภาษีจากผู้มีเงินได้จากการจัดสรรรายได้จากกองรีท ซึ่งควรต้องได้รับการแก้ไขให้เกิดความชัดเจนและครอบคลุมเพียงพอ เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายภาษีและกฎหมายเกี่ยวกับตลาดทุน

* บทความนี้เรียบเรียงจากวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัญหากฎหมายภาษีเงินได้เกี่ยวกับกองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งได้ผ่านการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์เรียบร้อยแล้ว โดยมีคณาจารย์ที่ปรึกษา 2 ท่าน คือ รองศาสตราจารย์ ดร. สุมาลี วงษ์วิทิต และอาจารย์ชินภัทร วิสุทธิแพทย์ ส่วนคณะกรรมการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ 3 ท่าน คือ รองศาสตราจารย์สุชสมัย สุทธิบัติ อาจารย์วสันต์ เทียนหอม และอาจารย์ ดร. พนิท ธีรภาพวงศ์ โดยคณาจารย์ที่ปรึกษาสองท่านดังกล่าวร่วมเป็นคณะกรรมการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ด้วย

** นักศึกษาในหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

Abstract

Real Estate Investment Trust (REIT) is another form of savings, investment, and funding in a capital market other than the form of property funds that income of the holder of unit trust and REIT including all beneficiaries must be assessed under Revenue Code. Moreover, the management of REIT shall comply with the laws stipulated which are “Trust for Transaction in Capital Market Act B.E. 2550” and “Securities and Exchange Act B.E. 2535” together with other ancillary laws. This research shall focus on problem analysis on tax laws regarding REIT and from the study outcome, we found that transaction of RAIT may result in tax problem which should study in several issues whether in problem on tax unit, problem on interpretation of kinds of income according to tax law relating to REIT, and problem on tax imposition from persons having income from income allocation of REIT that should be amended in order to be clear and comprehensive enough so that it shall comply with the intention of tax law and laws relating to capital market.

คำสำคัญ: กองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ กฎหมายภาษีเงินได้

Keywords : Real Estate Investment Trusts, Income Tax

1. บทนำ

“ภาษีอากร” เป็นการจัดเก็บที่มีลักษณะบังคับตามกฎหมาย (A compulsory levy) โดยหน่วยงานภาครัฐ (Imposed by an organ of government) ซึ่งอาศัยอำนาจในการบัญญัติกฎหมาย (Legislative jurisdiction) และบังคับใช้กฎหมาย (Enforcement jurisdiction) เพื่อจัดเก็บภาษีในดินแดนของตน¹ และหน้าที่ในการชำระภาษีนั่น ก็เป็นการจ่ายภาษีออกไปให้รัฐ โดยผู้เสียภาษีไม่ได้อะไรกลับมาในทางตรง (For which nothing is received directly in return)² การจัดเก็บภาษีมีฐานภาษี (Tax base) ในการประเมินเป็นเครื่องวัดความสามารถในการเสียภาษีของแต่ละบุคคลแบ่งออกเป็นสี่ฐาน คือ ฐานเกี่ยวกับรายได้ ฐานการบริโภค ฐานความมั่งคั่ง และฐานอื่นๆ ซึ่งฐานภาษีที่เกิดจากเงินได้นั้นครอบคลุมถึงเงินได้ทุกประเภท รวมถึงเงินได้จากการลงทุนด้วย³ ซึ่งที่มาของเงินได้อาจแบ่งออกเป็นเงินได้ที่ได้มาจากการลงแรงหรือการทำงาน (Earning income/Active income) เช่น การรับจ้างทำงาน เปิดร้านขายของ เป็นต้น และเงินได้ที่ไม่ได้มาจากการลงแรงทำงาน แต่ก็มีรายได้เกิดขึ้น (Unlearning income/Passive income) เช่น รายได้จากค่าเช่า การปล่อยเงินกู้ หรือการลงทุนทางอ้อม (Portfolio investment) เช่น ลงทุนในหุ้น พันธบัตร หรือหน่วยลงทุน⁴

การลงทุนทางอ้อมที่เป็นการลงทุนในตลาดทุน จะมีเงินได้ในรูปของเงินกำไรจากการขายหน่วยลงทุนในตลาดทุน หรือเงินปันผล แล้วแต่กรณี ซึ่งเป็นเงินได้ที่จะต้องถูกเก็บภาษีอย่างไรก็ดี สืบเนื่องจากนโยบายกระตุ้นการลงทุนของภาครัฐโดยเฉพาะการลงทุนในรูปของกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ (Property funds) อยู่ภายใต้โครงสร้างกองทุนรวมตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ได้มีการบรรเทาภาระภาษีให้แก่ผู้ถือหน่วยลงทุน แต่เนื่องจากกองทุนรวมประเภทนี้ยังมีข้อจำกัดในการบริหารจัดการให้

¹พนิต ธีรภาพวงศ์, *ภาษีบริษัทข้ามชาติ International Business Taxation*, พิมพ์ครั้งที่ 3 (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน), 2552, หน้า 29.

²เรื่องเดียวกัน, หน้า 17.

³สุเมธ ศิริคุณโชติ, *กฎหมายภาษีอากรระหว่างประเทศ*, พิมพ์ครั้งที่ 3 (กรุงเทพมหานคร: โครงการตำราและเอกสารประกอบการสอน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), 2554, หน้า 15.

⁴พนิต ธีรภาพวงศ์, *ภาษีบริษัทข้ามชาติ International Business Taxation*, พิมพ์ครั้งที่ 3 (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน), 2552, หน้า 28. และสุเมธ ศิริคุณโชติ, *กฎหมายภาษีอากรระหว่างประเทศ*, พิมพ์ครั้งที่ 3 (กรุงเทพมหานคร: โครงการตำราและเอกสารประกอบการสอน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2554), หน้า 10.

กองทุนรวมเติบโตและสร้างความมั่นใจให้แก่นักลงทุน สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (สำนักงาน ก.ล.ต.) จึงได้เสนอการลงทุนรูปแบบใหม่ขึ้น เรียกว่า “กองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ (กองรีท) (Real Estate Investment Trust: REIT)” มาใช้ในการระดมทุนเพื่อลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ โดยได้ออกกฎหมายสำคัญ คือพระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน พ.ศ. 2550 หลังจากนั้นก็ได้ออกประกาศ คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กข. 8/2552 เรื่องกำหนดประเภท ธุรกรรมในตลาดทุนที่ใช้ทรัสต์ได้ เพื่อเป็นการผลักดันให้เกิดความเติบโตแก่กองรีทและ สร้างความเชื่อมั่นให้แก่ลงทุน ทั้งนี้ คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (คณะกรรมการ ก.ล.ต.) ได้กำหนดให้กองรีทต้องขึ้นทะเบียนกับ ก.ล.ต. ด้วย อย่างไรก็ตาม กองรีทเพิ่งเริ่มก่อตั้งมาไม่นานจึงยังมีความซับซ้อนกฎหมายด้านภาษีที่เกี่ยวข้องกับเงินได้ของกองรีท และผู้ถือหน่วยลงทุนอยู่หลายประการ

2. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภาษีเงินได้อันเกิดจากกอง REIT

2.1 ประมวลรัษฎากร

ประมวลรัษฎากรว่าด้วยภาษีเงินได้ (Income tax) กำหนดให้เรียกเก็บภาษีเงิน ได้ทั้งจากบุคคลธรรมดา¹ และจากนิติบุคคล² ทั้งนี้ ประเภทของเงินได้พึงประเมินมี 8 ประเภท ตามที่กำหนดไว้ในประมวลรัษฎากรมาตรา 40 ที่บัญญัติไว้ว่า “เงินได้พึงประเมินนั้น คือ

¹ ได้แก่ บุคคลธรรมดา ห้างหุ้นส่วนสามัญ คณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล ผู้ถึงแก่ความตายระหว่างปี ภาษี กองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง โดยจัดเก็บจากเงินได้ของบุคคลทั่วไปหรือจากหน่วยภาษีที่มีลักษณะพิเศษ ตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งมีเงินได้ถึงเกณฑ์ที่จะต้องเสียภาษีในแต่ละปีภาษี เงินได้อาจมาจากการจ้างงาน หน้าที่/ตำแหน่งงานที่ทำจากค่าแห่งกิตติคุณ/ลิขสิทธิ์/สิทธิอย่างอื่น เงินปี/เงินได้ที่มีลักษณะเป็นเงินรายปี อันได้มาจากพินัยกรรม นิติกรรมอย่างอื่น หรือคำพิพากษา รวมทั้งเงินได้ประเภทดอกเบี้ย เงินปันผล เงินส่วนแบ่งกำไร เงินลดทุน เงินเพิ่มทุน ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้น เป็นต้น นอกจากนั้นยังรวมถึง เงินได้จากการให้เช่าทรัพย์สิน เงิน/ประโยชน์อย่างอื่น จากวิชาชีพอิสระ จากการรับเหมา และจากการทำ ธุรกิจด้วย.

² ได้แก่ บริษัท/ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กิจการซึ่งดำเนินการเป็นทางค้าหรือหากำไรโดยองค์กร ต่างประเทศ และกิจการร่วมค้า โดยจัดเก็บจากเงินได้ของนิติบุคคล โดยคำนวณจากกำไรสุทธิที่เกิดจาก กิจการ หรือเนื่องจากกิจการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชี นอกจากนั้นยังคำนวณจากยอดรายได้ก่อนหัก รายจ่าย จากเงินได้ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย และจากเงินได้ที่ได้มาจากการจำหน่ายกำไรไปนอก ประเทศด้วย (เป็นหลักพิจารณาเบื้องต้นสำหรับการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้น จัดเก็บจากทั้งกำไร (Profit tax) และส่วนต่างจากทุนหรือผลได้จากทุน (Capital gains tax)).

เงินได้ประเภทต่อไปนี้ รวมตลอดถึงเงินค่าภาษีอากรที่ผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกแทนให้สำหรับเงินได้ประเภทต่าง ๆ ดังกล่าว ไม่ว่าในทอดใด

(1) เงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงานไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่นายจ้างให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่นายจ้างจ่ายชำระหนี้ใดๆ ซึ่งลูกจ้างมีหน้าที่ต้องชำระ และเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใดๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน

(2) เงินได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับทำงานให้ไม่ว่าจะเป็นค่าธรรมเนียม ค่าเหนื่อย ค่าส่วนลด เงินอุดหนุนในงานที่ทำ เบี้ยประชุม บำเหน็จ โบนัส เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่ผู้จ่ายเงินได้ให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่ผู้จ่ายเงินได้จ่ายชำระหนี้ใดๆ ซึ่งผู้มีเงินได้มีหน้าที่ต้องชำระ และเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใดๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับทำงานให้นั้น ไม่ว่าหน้าที่ หรือตำแหน่งงาน หรืองานที่รับทำให้นั้นจะเป็นการประจำหรือชั่วคราว

(3) ค่าแห่งกิตติคุณ ค่าแห่งลิขสิทธิ์หรือสิทธิอย่างอื่น เงินปี หรือเงินได้มีลักษณะเป็นเงินรายปีอันได้มาจากพินัยกรรม นิติกรรมอย่างอื่น หรือคำพิพากษาของศาล

(4) เงินได้ที่เป็น

(ก) ดอกเบี้ยพันธบัตร ดอกเบี้ยเงินฝาก ดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ยตัวเงิน ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมไม่ว่าจะมีหลักประกันหรือไม่ ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว หรือผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอนกับราคาจำหน่ายตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออกและจำหน่ายครั้งแรกในราคาต่ำกว่าราคาไถ่ถอน รวมทั้งเงินได้ที่มิมีลักษณะทำนองเดียวกันกับดอกเบี้ย ผลประโยชน์หรือค่าตอบแทนอื่นๆ ที่ได้จากการให้กู้ยืม หรือจากสิทธิเรียกร้องในหนี้ทุกชนิดไม่ว่าจะมีหลักประกันหรือไม่ก็ตาม

(ข) เงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไรหรือ ประโยชน์อื่นใดที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทย จัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรม เงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณเงินได้ตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่ถูกตรรกด้วยกฎหมายที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะเป็นผู้มีเงินได้ และความเป็นสามีภริยาของบิดาและมารดาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ถือว่าเงินได้ของบุตรดังกล่าวเป็นเงินได้ของบิดา แต่ถ้าความเป็นสามีภริยา

ของบิดาและมารดาไม่ได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ถือว่าเงินได้ของบุตรดังกล่าวเป็นเงินได้ของบิดา หรือของมารดาผู้ใช้อำนาจปกครอง หรือของบิดาในกรณีบิดามารดาใช้อำนาจปกครองร่วมกัน ความในวรรคสองให้ใช้บังคับกับบุตรบุญธรรมที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะซึ่งเป็นผู้มีเงินได้ด้วยโดยอนุโลม

(ค) เงินโบนัสที่จ่ายแก่ผู้ถือหุ้น หรือผู้เป็นหุ้นส่วนในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(ง) เงินลดทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเฉพาะส่วนที่จ่ายไม่เกินกว่ากำไรและเงินที่ก้นไว้รวมกัน

(จ) เงินเพิ่มทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งตั้งจากกำไรที่ได้มาหรือเงินที่ก้นไว้รวมกัน

(ฉ) ผลประโยชน์ที่ได้จากการที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลควบเข้ากัน หรือรับช่วงกัน หรือเลิกกัน ซึ่งตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าเงินทุน

(ช) ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนการเป็นหุ้นส่วนหรือ โอนหุ้น หุ้นกู้ พันธบัตร หรือตั๋วเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออก ทั้งนี้ เฉพาะซึ่งตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน

(5) เงินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้เนื่องจาก

(ก) การให้เช่าทรัพย์สิน

(ข) การผลิตสัญญาเช่าซื้อทรัพย์สิน

(ค) การผลิตสัญญาซื้อขายเงินผ่อนซึ่งผู้ขายได้รับคืนทรัพย์สินที่ซื้อขายนั้น โดยไม่ต้องคืนเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้ว

ในกรณี (ก) ถ้าเจ้าพนักงานประเมินมีเหตุอันควรเชื่อว่า ผู้มีเงินได้แสดงเงินได้ต่ำไป ไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินเงินได้นั้นตามจำนวนเงินที่ทรัพย์สินนั้นสมควรให้เขาได้ตามปกติ และให้ถือว่าจำนวนเงินที่ประเมินนี้เป็นเงินได้พึงประเมินของผู้มีเงินได้ ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้ ทั้งนี้ให้นับบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ตามส่วน 2 หมวด 2 ลักษณะ 2 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณี (ข) และ (ค) ให้ถือว่าเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้วแต่วันทำสัญญา จนถึงวันผลิตสัญญาทั้งสิ้น เป็นเงินได้พึงประเมินของปีที่มีการผลิตสัญญานั้น

(6) เงินได้จากวิชาชีพอิสระ คือ วิชากฎหมาย การประกอบโรคศิลปะ วิศวกรรม สถาปัตยกรรม การบัญชี ประณีตศิลปกรรม หรือวิชาชีพอิสระอื่น ซึ่งจะได้มีพระราชกฤษฎีกา กำหนดชนิดไว้

(7) เงินได้จากการรับเหมาที่ผู้รับเหมาต้องลงทุนด้วยการจัดหาสัมภาระในส่วนสำคัญ นอกจากเครื่องมือ

(8) เงินได้จากการธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่ง หรือ การอื่นนอกเหนือที่ระบุไว้ใน (1) ถึง (7) แล้ว”

สำหรับเงินได้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงินได้จากกองรีท คือประเภทที่ 4 ซึ่งเป็นเงินได้จากเงินลงทุน เนื่องจากเงินได้ประเภทนี้ไม่ได้มาจากการทำงานของผู้มีเงินได้ แต่เป็นกรณีเงินทุนที่มีอยู่ก่อให้เกิดเงินได้ขึ้นมา ไม่ว่าจะเป็นดอกเบี้ย เงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไร หรือประโยชน์อย่างอื่น เงินโบนัส เงินลดทุน เงินเพิ่มทุน หรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้จากเงินลงทุน นอกจากนี้ยังมีเงินได้ประเภทที่ 8 ซึ่งเป็นเงินได้จากการธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่ง การขายอสังหาริมทรัพย์ หรือการอื่นนอกเหนือที่ระบุไว้ในประเภท 1-7

ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา นั้น ให้นำเงินได้พึงประเมินมาหักค่าใช้จ่าย และค่าลดหย่อน อาทิ ค่าลดหย่อนส่วนบุคคล ค่าเบี้ยประกันชีวิต ค่าเงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เป็นต้น¹ สำหรับเงินได้ประเภทที่ 4 นั้น มาตรา 48(3) กำหนดให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคลผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินมีหน้าที่หักภาษีเงินได้ไว้ทุกครั้งที่มีการจ่ายเงิน กรณีที่ผู้มีเงินได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทยอาจเลือกให้การหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายดังกล่าวเป็นภาษีสุดท้าย (Final tax) กล่าวคือ จะไม่นำเงินได้ดังกล่าวไปรวมคำนวณภาษีกับเงินได้อื่นก็ได้

ส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้น มาตรา 65 กำหนดให้จัดเก็บจากกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการหรือเนื่องจากการประกอบกิจการของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี² แต่ในมาตรา 65 ทวิ (10) กำหนดไว้ว่ากรณีที่เงินได้เป็นเงินปันผลที่บริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยได้รับจากบริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย หรือ กองทุนรวม ก็ให้นำเงินปันผลนั้นมาคำนวณเป็นรายได้เพียงแค่ครั้งเดียว แต่ถ้าเป็นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือบริษัทจำกัดที่ได้ถือหุ้นในบริษัทจำกัดผู้จ่ายเงินปันผลไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียง และบริษัทจำกัดผู้จ่ายเงินปันผลไม่ได้ถือหุ้น

¹ไพจิตร โรจนวานิช, ชุมพร เสนไสย และสาโรช ทองประคำ, **ภาษีสรรพากร คำอธิบายประมวลรัษฎากร เล่ม 1** (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สามเจริญพาณิชย์, 2553), หน้า 1-139 และ 1-168.

²การคำนวณกำไรสุทธิให้นำรายได้จากกิจการหรือเนื่องจากการ ที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีหักด้วยรายจ่ายภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด แต่รายจ่ายบางเรื่องไม่สามารถนำมาคำนวณเป็นรายจ่าย เช่น เงินสำรอง เงินกองทุน ค่าปรับทางอาญา เบี้ยปรับ ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระหรือพึงชำระ ฯลฯ ไม่สามารถนำมาคำนวณเป็นรายจ่าย.

ในบริษัทจำกัดผู้รับเงินปันผลไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม ก็ไม่ต้องนำเงินปันผลนั้นมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีหากได้ถือหุ้นในบริษัทที่จ่ายเงินปันผลก่อนและหลังการจ่ายเงินดังกล่าวไม่น้อยกว่าสามเดือน

นอกจากนี้ ในมาตรา 70 กำหนดว่าหากนิติบุคคลต่างประเทศที่ไม่ได้เข้ามาประกอบกิจการในไทยมีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2)(3)(4)(5) หรือ (6) ก็มีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้ในประเทศไทย โดยให้ผู้จ่ายเงินมีหน้าที่ในการหักภาษี ณ ที่จ่าย แต่หากเป็นนิติบุคคลต่างประเทศตามมาตรา 76 ทวิ ที่มีลูกจ้าง ผู้ทำการแทน หรือผู้ทำการติดต่อในการประกอบกิจการในประเทศไทย เป็นเหตุให้ได้รับเงินได้หรือผลกำไรในประเทศไทย ให้ถือว่าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นประกอบกิจการในประเทศไทย ไทยต้องคำนวณและเสียภาษีเงินได้เช่นเดียวกับนิติบุคคลไทย

ในการคำนวณภาษีเงินได้เกี่ยวกับกองรืหาอาจได้รับการยกเว้นในหลายกรณี ทั้งนี้ เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 533) พ.ศ. 2555 เช่น มาตรา 4 กำหนดยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้แก่ผู้รับประโยชน์ สำหรับเงินได้ที่เป็นเงินชดเชย เงินปันผล ซึ่งยอมให้ทรัสต์ผู้จ่ายเงินได้หักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละสิบของเงินชดเชยเงินปันผลที่ได้รับ ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่ผู้รับประโยชน์ไม่ขอรับเงินภาษีที่ถูกหักไว้นั้นคืนหรือไม่ขอเครดิตเงินภาษีที่ถูกหักไว้นั้น ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน นอกจากนี้ ยังยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้ให้แก่ทรัสต์ สำหรับเงินได้ที่ได้จากกองทรัสต์ตามมาตรา 5 ส่วนผู้ก่อตั้งทรัสต์ก็ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับเงินได้ที่เป็นเงินชดเชยเงินปันผลหรือเงินปันผลที่ได้รับจากบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยตามมาตรา 6 และเนื่องจากหน่วยริทเป็นเป็นสินค้าที่อยู่ในตลาด หลักทรัพย์ประเภทหนึ่ง ดังนั้นอาจก่อให้เกิดเงินได้ประเภทผลได้จากทุน (Capital gain) ซึ่งเกิดจากขายหน่วยริทในตลาดหลักทรัพย์ ส่งผลให้เงินได้ที่ได้รับดังกล่าวนี้ได้รับยกเว้นภาษีจากการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย¹

2.2 พระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน พ.ศ. 2550

สำหรับการกำหนดนิยามและการดำเนินธุรกรรมของทรัสต์นั้นเป็นไปตามบทบัญญัติของมาตรา 3 ที่ได้กำหนดให้ทรัสต์เป็นนิติสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นตามสัญญาก่อตั้งทรัสต์ และมาตรา 4 ที่กำหนดให้การดำเนินธุรกรรมในตลาดทุนของทรัสต์ต้องเป็นไปตามที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. กำหนด ดังนั้นจึงได้มีประกาศคณะกรรมการหลักทรัพย์และตลาด

¹ข้อ 2 (23) แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร.

หลักทรัพย์ที่ กข.8/2552 เรื่องการกำหนดประเภทธุรกรรมในตลาดทุนที่ใช้ทรัสต์ได้ ซึ่งมีสองประเภทคือ ทรัสต์สำหรับการบริหารและจัดการลงทุน (Active trust) และทรัสต์สำหรับการถือครองทรัพย์สินหรือเพื่อประโยชน์ในการชำระหนี้ในการออกหลักทรัพย์ (Passive trust)

หลักการสำคัญในการก่อตั้งทรัสต์อยู่ในมาตรา 11 กล่าวคือ (1) มีการทำสัญญาเป็นหนังสือ (Trust deed) หรือผู้ก่อตั้งทรัสต์ได้ทำหนังสือแสดงเจตนาก่อตั้งยื่นต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และ (2) ผู้ก่อตั้งทรัสต์ได้ทำการโอนทรัพย์สิน หรือได้มีการก่อทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างอื่นที่จะให้เป็นกองทรัสต์ให้แก่ทรัสต์แล้ว

ในมาตรา 12 กำหนดให้ผู้ก่อตั้งกองทรัสต์ต้องเป็นบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ เป็นผู้จำหน่ายสินทรัพย์ หรือเป็นนิติบุคคลตามที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. กำหนด ซึ่งกรณีหลังนี้คณะกรรมการ ก.ล.ต. ได้ประกาศกำหนดผู้ก่อตั้งทรัสต์นอกเหนือจาก 2 กรณีแรก คือ บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่สำนักงาน ก.ล.ต. ได้ให้ความเห็นชอบให้เป็นผู้จัดการกองทรัสต์หรือที่อยู่ในระหว่างการยื่นคำขอได้¹ สำหรับทรัสต์ในฐานะผู้มีหน้าที่จัดการกองทรัสต์ และเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือเป็นผู้มีสิทธิเหนือทรัพย์สินนั้นในมาตรา 55 กำหนดให้เป็นธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นนอกจาก 2 กรณีข้างต้นแล้ว ผู้ที่สามารถเป็นทรัสต์ได้ต้องเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเป็นทรัสต์ได้ตามประกาศคณะกรรมการ ก.ล.ต. ว่าด้วยหลักเกณฑ์ในการขออนุญาต และการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเป็นทรัสต์ หรือเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเป็นทรัสต์สำหรับทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์โดยเฉพาะที่เป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยมีผู้ถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 99 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัท เป็นผู้ที่ยื่นคำขอความเห็นชอบเป็นทรัสต์ได้²

สำหรับในสัญญาก่อตั้งกองทรัสต์มาตรา 14 กำหนดไว้ว่าต้องมีข้อความเกี่ยวกับชื่อผู้ก่อตั้งทรัสต์ และผู้รับประโยชน์³ รวมทั้งวัตถุประสงค์และทรัพย์สินที่จะให้เป็นของกองทรัสต์ หากไม่มีข้อความดังกล่าวในสัญญาก่อตั้งทรัสต์ สัญญานั้นตกเป็นโมฆะ ทั้งนี้

¹ข้อ 6 แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กร. 14/2555 เรื่องหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเป็นผู้ก่อตั้งทรัสต์ และการเป็นทรัสต์ของทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์.

²ข้อ 7 แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กร. 14/2555 เรื่องหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเป็นผู้ก่อตั้งทรัสต์ และการเป็นทรัสต์ของทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์.

³มาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุนกล่าวไว้ว่า ผู้รับประโยชน์คือผู้ลงทุนในหน่วยทรัสต์.

การกำหนดรายการเป็นไปตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่ สร. 26/2555 เรื่อง ข้อกำหนดเกี่ยวกับรายการและข้อความในสัญญาก่อตั้งทรัสต์ของทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งอาจสรุปสาระสำคัญได้คือ กองทรัสต์ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล เป็นเพียงกองทรัสต์สินที่อยู่ในชื่อทรัสต์¹ ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการกองทรัสต์คือทรัสต์และผู้จัดการกองทรัสต์ และให้ผู้ถือหุ้นหน่วยทรัสต์ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนเป็นผู้รับประโยชน์จากกองทรัสต์² และการรับประโยชน์นั้นให้แยกออกเป็นหน่วยหน่วยละเท่า ๆ กัน ซึ่งต้องไม่มีการให้สิทธิแก่ผู้ถือในการขายคืนหรือไถ่ถอน³

2.3 พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535

หน่วยทรัสต์ถือเป็นหลักทรัพย์ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ดังนั้นในการออกและเสนอขายใบริทรวมทั้งการเปิดเผยข้อมูลต่าง ๆ จึงต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดตามกฎหมายหลักทรัพย์ด้วย ทั้งนี้ โดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา 16/1 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 คณะกรรมการกำกับตลาดทุนซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของคณะกรรมการ ก.ล.ต. ได้ออกประกาศ ที่ ทจ. 49/2555 เรื่องการออกและเสนอขายหน่วยทรัสต์ของกองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ โดยมีสาระสำคัญเรื่องลักษณะทั่วไป ทรัสต์สินหลัก และเงื่อนไขการลงทุนของกองทรัสต์ รวมไปถึงการจัดหาผลประโยชน์จากทรัสต์สินหลัก การกู้ยืมเงินหรือก่อให้เกิดภาระผูกพัน ผู้ลงทุนในกองทรัสต์

จุดมุ่งหมายของกองทรัสต์คือการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ โดยอาจเป็นการลงทุนทางตรง กล่าวคือ กองทรัสต์นำเงินที่ระดมได้จากผู้ลงทุนไปซื้ออสังหาริมทรัพย์แล้วนำออกให้เช่า (Free hold) หรือไปเช่าอสังหาริมทรัพย์มาเพื่อนำออกให้เช่า (Lease hold) หรืออาจเป็นการลงทุนทางอ้อม⁴ คือ เป็นการลงทุนผ่านการถือหุ้นในบริษัทที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการในลักษณะเดียวกันกับกองทรัสต์ โดยกองทรัสต์ต้องถือหุ้นในบริษัทไม่น้อยกว่า

¹ข้อ 2 แห่งประกาศสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่ สร. 26/2555 เรื่อง ข้อกำหนดเกี่ยวกับรายการและข้อความในสัญญาก่อตั้งทรัสต์ของทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์.

²ข้อ 4 แห่งประกาศสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่ สร. 26/2555 เรื่อง ข้อกำหนดเกี่ยวกับรายการและข้อความในสัญญาก่อตั้งทรัสต์ของทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์.

³ข้อ 5 แห่งประกาศสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่ สร. 26/2555 เรื่อง ข้อกำหนดเกี่ยวกับรายการและข้อความในสัญญาก่อตั้งทรัสต์ของทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์.

⁴ข้อ 10 แห่งประกาศ ที่ ทจ. 49/2555 เรื่องการออกและเสนอขายหน่วยทรัสต์ของกองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์.

ร้อยละ 99 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด และไม่น้อยกว่าร้อยละ 99 ของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัทนั้น¹

ในการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ทางตรงนั้นจะต้องเป็นอสังหาริมทรัพย์ที่มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง (ประเภท น.ส. 3 ก.) และไม่อยู่ในบังคับแห่งทรัพย์สินหรือมีข้อพิพาทใด โดยที่มูลค่าของอสังหาริมทรัพย์ที่จะนำไปจัดหาประโยชน์ต้องมีไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของมูลค่าหน่วยรับที่ขออนุญาตเสนอขาย สำหรับการลงทุนในโครงการที่ยังก่อสร้างไม่แล้วเสร็จสามารถกระทำได้ แต่มูลค่าของเงินลงทุนที่จะทำให้ได้มาและใช้พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ให้แล้วเสร็จเพื่อนำไปจัดหาประโยชน์นั้น ต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของมูลค่าทรัพย์สินรวมของกองทรัสต์ และต้องแสดงได้ว่าจะมีเงินทุนหมุนเวียนเพียงพอเพื่อการพัฒนาดังกล่าว โดยไม่กระทบกับความอยู่รอดของกองทรัสต์ด้วย ทั้งนี้ อสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาต้องมีมูลค่ารวมกันไม่น้อยกว่า 500 ล้านบาท²

ในการกู้ยืมเงินหรือก่อให้เกิดภาระผูกพัน กองทรัสต์สามารถกระทำได้แต่มีข้อจำกัดคือต้องไม่เกินร้อยละ 35 ของมูลค่าทรัพย์สินรวมของกองทรัสต์ หรือในกรณีที่กองทรัสต์มีอันดับความน่าเชื่อถืออยู่ในอันดับที่สามารถลงทุนได้ (Investment grade) สามารถกู้ยืมเงินได้ไม่เกินร้อยละ 60 ของมูลค่าทรัพย์สินรวม³

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกองทรัสต์ อีกฉบับหนึ่งคือ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยสภาพบุคคล ตัวแทน ห้างหุ้นส่วนและบริษัท และมรดก โดยมีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2550 เปิดช่องให้มีการก่อตั้ง ทรัสต์ขึ้นได้ แต่ต้องเป็นการก่อตั้งตามอำนาจแห่งกฎหมายเพื่อก่อตั้งทรัสต์เท่านั้น

2.4 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกองทรัสต์ อีกฉบับหนึ่งคือประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยห้างหุ้นส่วนและบริษัท และว่าด้วยมรดก

เนื่องจากลักษณะโครงสร้างของกองทรัสต์มีความใกล้เคียงกับลักษณะของบริษัท จึงต้องนำบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวมาใช้ประกอบการวิเคราะห์ด้วย ทั้งนี้ ลักษณะทั่วไปของ

¹ข้อ 13 แห่งประกาศ ที่ ทจ. 49/2555 เรื่องการออกและเสนอขายหน่วยทรัสต์ของกองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์.

²ข้อ 12 แห่งประกาศ ที่ ทจ. 49/2555 เรื่องการออกและเสนอขายหน่วยทรัสต์ของกองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์.

³ข้อ 14 แห่งประกาศ ที่ ทจ. 49/2555 เรื่องการออกและเสนอขายหน่วยทรัสต์ของกองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์.

บริษัทคือ เป็นสัญญาที่มีบุคคลเกี่ยวข้องด้วยกันตั้งแต่สองฝ่ายขึ้นไป ทำการตกลงเข้ากันเพื่อกระทำการกิจการร่วมกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแบ่งปันกำไรอันอาจจะได้จากกิจการที่ทำร่วมกันนั้น (มาตรา 1012) นอกจากนี้ในมาตรา 1096 ยังได้กำหนดลักษณะเฉพาะของบริษัทไว้ว่าเป็นบริษัทประเภทหนึ่งจัดตั้งโดยการแบ่งทุนออกเป็นหุ้น ซึ่งแต่ละหุ้นนั้นมีมูลค่าเท่ากัน ทั้งนี้ผู้ถือหุ้นแต่ละรายรับผิดชอบเพียงเท่ากับจำนวนตามมูลค่าหุ้นของตนที่ถือ

ส่วนผลตอบแทนที่ได้จากการถือหุ้นในบริษัทอย่างหนึ่งคือ เงินปันผล ซึ่งในการคำนวณเงินปันผลเพื่อจ่ายให้แก่ผู้ถือหุ้นนั้นต้องคิดตามส่วนจำนวนซึ่งผู้ถือหุ้นได้ส่งเงินในหุ้นหนึ่ง ๆ (มาตรา 1200) ทั้งนี้ ในการจ่ายนั้นปันผลนั้นต้องเป็นการจ่ายจากเงินกำไรเท่านั้น (มาตรา 1201) กล่าวคือ จะจ่ายจากเงินทุนของบริษัทไม่ได้ และต้องเป็นกำไรที่เป็นตัวเงิน (Realised profit) ไม่ใช่เป็นกำไรที่เกิดจากการตีราคาทรัพย์สินถาวร (Fixed assets) และในมาตราเดียวกันนี้ยังกำหนดให้ต้องมีการประกาศก่อนด้วยว่าจะมีการจ่ายเงินปันผล โดยจะจ่ายออกไปทั้งหมดไม่ได้จะต้องจัดสรรไว้อย่างน้อยหนึ่งในยี่สิบส่วนของจำนวนผลกำไรเพื่อเป็นทุนสำรองของบริษัท (มาตรา 1202)

สำหรับในส่วนของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยมรดกนั้น ได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2550 เปิดช่องให้มีการก่อตั้งทรัสต์ขึ้นได้ แต่ต้องเป็นการก่อตั้งตามอำนาจแห่งกฎหมายเพื่อการก่อตั้งทรัสต์เท่านั้น (มาตรา 1686) ซึ่งเดิมนั้นการก่อตั้งทรัสต์ไม่อาจกระทำได้ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม ด้วยพินัยกรรมหรือนิติกรรมอย่างใดๆ เพราะกฎหมายไม่เปิดช่องให้ทำได้

3. วิเคราะห์ปัญหาภาษีเงินได้เกี่ยวกับกองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์

3.1 ปัญหาเรื่องความเป็นหน่วยภาษีของกองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์

เนื่องจากไม่มีการบัญญัติคำว่า “กองรีท” หรือ “กองทรัสต์” ไว้ในประมวลรัษฎากร ทำให้มีปัญหาเกี่ยวกับสถานะทางกฎหมายของกองรีท ซึ่งเมื่อพิจารณาจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ฉบับที่ 17 พ.ศ. 2550 ให้ยกเลิกความในมาตรา 1686 และปรับใหม่เป็นว่าให้การก่อตั้งทรัสต์ขึ้นหาไม่ผลไม่ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเพื่อการก่อตั้งทรัสต์เท่านั้น และเมื่อพิจารณาจากพระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน พ.ศ. 2550 ประกอบกับกฎหมายลูกคือประกาศของคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่ กข. 8/2552 ซึ่งกำหนดให้ธุรกรรมใดบ้างที่สามารถใช้ทรัสต์เป็นเครื่องมือในการระดมทุนในตลาดทุนได้ และประกาศของคณะกรรมการ ก.ล.ต.

ที่ 26/2555 เกี่ยวกับรายการและข้อความที่ต้องระบุไว้ในสัญญาก่อตั้งกองรืท ข้อ 4 (1)(2) ที่ให้ระบุว่ “กองทรัสต์นี้ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล แต่ให้ทรัสต์ก่อตั้งขึ้นเมื่อมีการทำสัญญาเป็นหนังสือ” ก็เห็นได้ว่กองรืท ไม่มีสถานะนิติบุคคลหรือบุคคลตามกฎหมาย ส่งผลให้มีปัญหาในทางภาษีที่ต้องพิจารณาถึงว่ กองรืทจะมีว่เป็นหน่วยภาษีหรือไม่

เมื่อได้เปรียบเทียบสถานะทางกฎหมายของกองรืทกับของกองทุนรวม อสังหาริมทรัพย์ อันเป็นเครื่องมือในการระดมทุนเพื่อลงทุนในอสังหาริมทรัพย์เช่นเดียวกัน พบว่มาตรา 124 วรรคสอง กำหนดให้กองทุนรวมที่ได้จดทะเบียนแล้วตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ให้เป็นนิติบุคคลซึ่งสอดคล้องกับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 65 ที่ว่านิติบุคคลจะมีขึ้นได้ก็แต่ด้วยอาศัยอำนาจแห่งประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น อย่างไรก็ตามกรมสรรพากรตีความว่กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ไม่มีสถานะนิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร¹ เห็นได้ว่การเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายฉบับหนึ่งนั้น ไม่ได้หมายความว่าต้องเป็นนิติบุคคลตามประมวลรัษฎากรด้วย ในทำนองกลับกันการมีสถานะเป็นหน่วยภาษีหรือมีสถานะเป็นบุคคลไม่ว่จะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ก็ไม่ได้หมายความว่าจะมีสถานะภาพบุคคลตามกฎหมายอื่นด้วย

จากที่ได้ศึกษาความเป็นหน่วยภาษีตามประมวลรัษฎากรของกองรืท โดยเปรียบเทียบกับหน่วยภาษีต่างๆ พบว่กองรืทไม่มีความเป็นหน่วยภาษีห้ส่วนสามัญ เพราะผู้ก่อตั้งกองรืท ซึ่งเป็นผู้จัดการฯ และทรัสต์ ไม่ได้รับประโยชน์โดยตรงจากการเอาทรัพย์สินของกองรืทออกหาประโยชน์ หากแต่ได้ค่าธรรมเนียมการปฏิบัติหน้าที่เป็นประโยชน์ตอบแทน อีกทั้งผู้ก่อตั้งกองรืทและทรัสต์ก็ไม่ได้มีการทำกิจการร่วมกัน กล่าวคือ ไม่มีการร่วมลงทุนในกิจการ แต่เป็นการจ้างมาเพื่อให้ทรัสต์ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมสอบการบริหารจัดการให้เป็นไปตามสัญญาก่อตั้ง เท่านั้น

นอกจากนั้น กองรืทก็ไม่เข้าเงื่อนไขเป็นหน่วยภาษีคณะบุคคลที่ไม่ใช่นิติบุคคล เพราะผู้ที่เข้าร่วมทำสัญญาก่อตั้งรืทกันต้องมีสถานะเป็นนิติบุคคลทั้งสองฝ่าย ในขณะเดียวกัน กองรืท ก็ไม่เข้าเงื่อนไขเป็นหน่วยภาษีของบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ซึ่งมีลักษณะโครงสร้างที่เหมือนกันคือ ต้องเป็นการก่อตั้งโดยบุคคลธรรมดา แต่การก่อตั้งกองรืท ไม่เข้าเงื่อนไขดังกล่าวโดยเป็นการเข้าทำสัญญาของนิติบุคคลสองฝ่ายจึงทำให้ไม่มีสถานะเป็นหน่วยภาษีนี้ อีกทั้งก็ไม่อาจจัดให้กองรืท เป็นหน่วยภาษีของกิจการร่วมค้าได้ เพราะการเข้าร่วมทุนนั้น คือการนำเงิน ทรัพย์สิน แรงงาน หรือเทคโนโลยี มาร่วมทุน แต่สำหรับผู้ก่อตั้งกองรืทนั้น จะทำการโอนอสังหาริมทรัพย์ที่จะใช้หาประโยชน์ตามสัญญาไว้ในนามของทรัสต์ ส่วนทรัสต์

¹ หนังสือตอบข้อหารือกรมสรรพากรที่ 0802/23264 ลงวันที่ 11 พฤศจิกายน 2536.

จะเข้ามาควบคุม ดูแลการดำเนินงานของผู้จัดการกองรีทโดยมีค่าธรรมเนียมการเป็นทรัสต์เป็นประโยชน์ตอบแทน

อย่างไรก็ดี เมื่อกองรีทเป็นกองทรัสต์สินที่อยู่ในชื่อและอำนาจการจัดการของทรัสต์เช่นเดียวกับสถานะของกองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง และเมื่อกองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่งมุ่งเก็บภาษีจากกองทรัสต์สิน จึงทำให้อาจมองได้ว่ากองรีทซึ่งเป็นกองทรัสต์สินเช่นเดียวกันนั้นอาจสามารถจัดอยู่ในประเภทหน่วยภาษีนี้ได้ แต่เมื่อได้ศึกษาถึงหลักการตีความกฎหมายภาษีที่ต้องตีความโดยเคร่งครัดแล้ว ก็เห็นได้ว่าเมื่อหน่วยภาษีแสดงถึงความชัดเจนอยู่แล้วว่าเป็นการจัดเก็บจากกองทรัสต์สินที่เป็นกองมรดก ซึ่งแม้ว่ากองรีทจะเป็นกองทรัสต์สินเช่นเดียวกันก็ไม่อาจตีความว่าเป็นหน่วยภาษีตามกรณีนี้ได้ จึงไม่น่าจะถือว่ากองรีทมีสถานะเป็นหน่วยภาษีตามประมวลรัษฎากร

เมื่อได้เปรียบเทียบกับกฎหมาย/แนวทางในการปฏิบัติของสหรัฐอเมริกาและสิงคโปร์¹ ซึ่งการนำรีทมาใช้ในสหรัฐอเมริกานั้นได้มีการกำหนดเงื่อนไขไว้ในกฎหมายภาษี (Internal Revenue Code) ในส่วนของภาษีเงินได้ว่า รีท คือบริษัท ทรัสต์ หรือองค์กรที่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล² ในประเทศ กรณีนี้ไม่จำเป็นต้องพิจารณาเลยว่ารีทของสหรัฐอเมริกามีความเป็นหน่วยภาษีหรือไม่ เพราะได้มีการระบุไว้ชัดเจน ส่วนโครงสร้างของสิงคโปร์รีทมีลักษณะเดียวกับไทย คือ เป็นทรัสต์ที่ก่อตั้งโดยการทำสัญญา การใช้ทรัสต์ในสิงคโปร์ไม่ได้ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับระดมทุนเพื่อลงทุนในอสังหาริมทรัพย์เพียงอย่างเดียว แต่ใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินธุรกรรมในด้านอื่นด้วย โดยให้ทรัสต์เป็นหน่วยภาษีสำหรับเงินได้ที่ต้องเสียภาษีของกองทรัสต์ ซึ่งได้มีการกำหนดไว้โดยชัดเจนในกฎหมายภาษีเงินได้ของสิงคโปร์ (Income Tax Act (CHAPTER 134))

3.2 ปัญหาประเภทของเงินได้เกี่ยวกับกองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์

สืบเนื่องมาจากประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ 26/2555 ข้อ 10 ประกอบกับประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุนที่ ทจ. 49/2555 ข้อ 10 ข้อ 13 และข้อ 16 ที่ได้กำหนดเกี่ยวกับทรัสต์สินหลักที่กองรีทต้องลงทุน คือ ต้องเป็นการนำทรัสต์สินของกองรีทออกให้เช่า อย่างไรก็ตามประกาศสำนักงาน

¹ เหตุที่เลือกศึกษาสหรัฐอเมริกา เนื่องจากว่า สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศแรกในการนำรีทมาใช้ ส่วนสิงคโปร์ เนื่องจากหลักเกณฑ์เกี่ยวกับกองรีทของไทยหลายๆ ประการมีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับสิงคโปร์.

² Subtitle A, CHAPTER 1, Subchapter M, PART II, Sec. 856. (a) of Internal Revenue Code.

คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ 26/2555 ข้อ 10(2) และข้อ 16 ได้กำหนดอนุญาตให้กองรีสามารถลงทุนในทรัพย์สินอื่นได้ ทำให้กองรีนั้นมีรายได้จากการลงทุนหลายทาง และกฎหมายทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุนมาตรา 18 กำหนดไว้ว่า “ผู้รับประโยชน์ย่อมมีสิทธิได้รับประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการจัดการกองทรัสต์” กล่าวคือ ประโยชน์ตอบแทนที่ผู้ถือหน่วยทรัสต์ได้จะได้รับนั้นมาจากกำไรสุทธิที่ปรับปรุงแล้วของรอบปีบัญชีนั่นเอง ซึ่งส่งผลต่อการตีความกฎหมายภาษีเงินได้ว่ารายได้ดังกล่าวของกองรี และของผู้ถือหน่วยลงทุน จะถือว่าเป็นเงินได้ประเภทใดตามประมวลรัษฎากร

ทั้งนี้ ได้เคยมีหนังสือตอบข้อหารือของกรมสรรพากรที่ กค 0702/1007 ลงวันที่ 20 ธันวาคม 2554 ซึ่งเป็นหนังสือตอบข้อหารือก่อนที่จะมีการประกาศหลักเกณฑ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดตั้งกองรีว่า “ผลประโยชน์ที่ทรัสต์จ่ายให้แก่ผู้ลงทุนที่ถือใบทรัสต์ (Trust certificate-TC) ถือเป็นเงินได้ที่เป็นประโยชน์อื่นใดที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามมาตรา 40 (4)(ข) แห่งประมวลรัษฎากร” ด้วยความเคารพต่อกรมสรรพากรผู้ศึกษาไม่เห็นด้วยกับการตีความดังกล่าว โดยเหตุผลที่ว่ารูปแบบโครงสร้างและการลงทุนของกองรีและกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์มีลักษณะทำนองเดียวกัน ดังนั้น การพิจารณาตีความด้านภาษีก็น่าจะมีลักษณะทำนองเดียวกันด้วย

เมื่อพิจารณาลักษณะของประโยชน์ตอบแทนนั้น เห็นได้ว่ากฎหมายกำหนดให้ต้องเป็นการจ่ายจากกำไรสุทธิที่ปรับปรุงแล้ว เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับลักษณะการจ่ายเงินปันผลของบริษัทหรือบริษัทมหาชนจำกัด จะเห็นได้ว่ามีลักษณะที่เหมือนกันคือตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1201 กำหนดว่า การจ่ายนั้นปันผลนั้นต้องเป็นการจ่ายจากเงินกำไรเท่านั้น และในมาตรา 115 แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535 บัญญัติไว้ว่า “การจ่ายเงินปันผลจากเงินประเภทอื่นนอกจากเงินกำไรจะกระทำมิได้ ในกรณีที่บริษัทยังมียอดขาดทุนสะสมอยู่ ห้ามมิให้จ่ายเงินปันผล...” เห็นได้ว่าประโยชน์ตอบแทนที่ได้รับจากกริควรจัดไว้ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 40(4) อันเป็นกรณีได้รับเงินได้มาโดยผู้มีเงินได้ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องในการกระทำเพื่อให้เกิดเงินได้ เพียงแต่เป็นการนำเงินไปลงทุนเพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องบริหารเงินให้ได้ประโยชน์ตอบแทนกลับมา โดยเฉพาะบทบัญญัติมาตรา 40(4)(ข) ที่แสดงให้เห็นชัดเจนว่าเป็นเงินได้ที่ได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนทางอ้อม (Portfolios investment) ที่จ่ายผลตอบแทนต่อเมื่อนิติบุคคลหรือวิสาหกิจนั้นมีกำไร ซึ่งลักษณะของการลงทุนในกองรีก็เป็นไปตามหลักการนี้

อนึ่ง มีคำกล่าวที่ว่า เงินกำไรที่จะถือว่าเป็นเงินปันผลนั้น ต้องเป็นกำไรที่ได้รับมาจากการลงทุนในหุ้นเท่านั้น ซึ่งผู้ศึกษามีความเห็นขัดแย้งกับความในข้อนี้ เนื่องจากเมื่อได้พิจารณาถึงจุดเริ่มต้นของการลงทุนในบริษัทหรือกองรีแล้ว ล้วนมีที่มาจากแนวคิดบริษัท

(Corporate concept) ด้วยกัน กล่าวคือ บริษัทนั้นมีลักษณะการแบ่งทุนออกเป็นหุ้น โดยมีตัวกลางคือบริษัทเป็นตัวผ่านเงินทุนเหล่านั้นไปลงทุนตามวัตถุประสงค์ของการก่อตั้ง และเมื่อกิจการของบริษัทมีกำไรเกิดขึ้น กำไรมันก็จะกลับไปสู่ผู้ลงทุน โดยเป็นการนำกำไรมาแบ่งปัน (Profit sharing) ตามสัดส่วนที่แต่ละบุคคลได้ลงทุน ซึ่งลักษณะของกองรีทก็เป็นไปในทำนองเดียวกับลักษณะของบริษัท กล่าวคือ กองรีทจะระดมเงินทุนจากผู้ลงทุน จากนั้นก็นำไปลงทุนตามวัตถุประสงค์ภายในขอบเขตที่กฎหมายได้กำหนดไว้ และเมื่อกองฯ มีผลกำไรเกิดขึ้นก็จะนำมาแบ่งปันคืนแก่ผู้ลงทุนตามสัดส่วน

อย่างไรก็ดี หากพิจารณาการตีความกฎหมายประกอบซึ่งกฎหมายภาษีนั้นต้องตีความตามตัวอักษร จะเห็นได้ว่าประโยชน์ตอบแทนจากกอง REIT ไม่เป็นเงินได้ตามมาตรา 40(4) เพราะกฎหมายระบุไว้อย่างชัดเจนและไม่มีความยืดหยุ่น กล่าวได้ว่าประเภทของเงินได้ตามมาตรานี้ไม่ครอบคลุมถึงเงินได้ที่ผู้ลงทุนได้รับจากกองรีท แต่ทั้งนี้ หากได้พิจารณาถึงเจตนารมณ์ของกฎหมายแล้ว ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นเงินได้ตามมาตรา 40(4) เป็นเงินได้ที่ไม่ได้มาจากการลงแรงทำงาน แต่เป็นเงินได้ที่ได้มาจากการลงทุนทางอ้อม ดังนั้นเมื่อเงินได้ที่ได้รับจากกองรีทเป็นมีลักษณะเช่นเดียวกันก็ควรต้องระบุให้ชัดเจนไว้ในอนุมาตรานี้ด้วย

ทั้งนี้ เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับรีทของสหรัฐอเมริกาที่เงินได้ทั่วไปจะถูกจำหน่ายออกมาในรูปของเงินปันผลซึ่งมีความชัดเจน ในขณะที่กองรีทสิงคโปร์มีการจำหน่ายเงินได้หลายประเภท¹ เช่นเดียวกับกองรีทไทย แต่หน่วยงานจัดเก็บภาษีของสิงคโปร์ (Inland Revenue Authority of Singapore: IRAS) ได้ออกแนวปฏิบัติในการเสียภาษีของกองรีทไว้ ทำให้เกิดความชัดเจนและสะดวกแก่ผู้รับประโยชน์ในการที่จะเสียภาษีเงินได้ที่ได้รับจากกองรีท

3.3 ปัญหาเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีจากผู้มีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้ที่เกี่ยวข้องกับกองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์

จากความไม่ชัดเจนของกฎหมายในความเป็นหน่วยภาษีตามประมวลรัษฎากร และในเรื่องประเภทของเงินได้ดังกล่าวมาแล้ว ส่งผลต่อปัญหาการจัดเก็บภาษีต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เป็นเงินได้จากกองรีทที่ได้รับมาจากการนำทรัพย์สินออกหาประโยชน์ ก็น่าพิจารณาว่าเป็นเงินได้ของใครที่จะต้องมีการเสียภาษี เนื่องจากทรัสต์เป็นเพียงผู้ควบคุมกำกับดูแลการบริหารจัดการกองรีทให้เป็นไปตามสัญญาเท่านั้น ไม่ได้เป็นผู้ที่จะได้รับประโยชน์ใดๆ จากการที่กองรีทนำทรัพย์สินออกหาประโยชน์ เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ถือใบรีทซึ่งเข้าซื้อหน่วยลงทุนโดยเล็งเห็นผลว่าจะได้รับ

¹Section 45(G) of Income Tax Act (CHAPTER 134).

ประโยชน์ตอบแทน ประกอบกับแนวคิดเรื่องทรัสต์ที่ทำให้ทรัพย์สินของกองรืจะมีการแบ่งกรรมสิทธิ์ออกเป็นสองส่วนคือกรรมสิทธิ์ตามกฎหมาย (Legal Ownership) และ กรรมสิทธิ์โดยชอบธรรม (Equitable Ownership) โดยทรัสต์เป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ตามกฎหมายในทรัพย์สินของกองรื ส่วนผู้รับประโยชน์เป็นผู้มีกรรมสิทธิ์โดยชอบธรรม ด้วยเหตุที่ว่า การถือครองทรัพย์สินของทรัสต์นั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของผู้รับประโยชน์ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของทรัสต์เอง ส่วนผลตอบแทนที่ทรัสต์ได้รับจากกองรืคือค่าธรรมเนียมการปฏิบัติหน้าที่เป็นทรัสต์ ซึ่งไม่ว่ากองรืจะได้อำไรหรือขาดทุนทรัสต์ก็ยังคงมีสิทธิได้รับค่าตอบแทน ซึ่งเมื่อได้นำมาวิเคราะห์ประกอบกับเรื่อง “ความโปร่งใสในทางภาษี” (Tax Transparency) การที่กองรืไม่เป็นหน่วยภาษีการเสียภาษีก็จะถูกส่งผ่าน (Pass-Through Mechanism) ไปยัง “ผู้รับประโยชน์” ในฐานะเป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์ตอบแทนโดยตรงจากกองรื

เมื่อเปรียบเทียบกับสหรัฐอเมริกาเนื่องจากรืของสหรัฐอเมริกาเป็นมีสถานะเป็นนิติบุคคลที่ต้องเสียภาษี ซึ่งการได้สถานะรืนั้นต้องเป็นการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ถ้าเข้าเงื่อนไขก็จะสามารถนำเงินปันผลที่จ่ายไปมาหักจากกำไรของรืในเวลาที่ยื่นภาษีเงินได้นิติบุคคล กล่าวคือ เป็นการขอคืนภาษีนั่นเอง ส่วนรืของสิงคโปร์นั้นเนื่องจากทรัสต์ก็เป็นหน่วยภาษีประเภทหนึ่ง ซึ่งโดยหลักแล้วต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล แต่เมื่อเป็นทรัสต์ของรืหากปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดทรัสต์ก็จะได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี

เนื่องจากการเสียภาษีเงินได้ของกองรืถูกส่งผ่านไปยังผู้รับประโยชน์โดยตรง ซึ่งเงินได้ที่กองรืจัดสรรให้แก่ผู้รับประโยชน์มีทั้งเงินได้ที่เป็นส่วนแบ่งกำไรและเงินได้ที่เป็นเงินชดเชยเงินปันผล โดยถือเป็นเงินได้พึงประเมินประเภทที่ 8 ตามประมวลรัษฎากรมาตรา 40(8) จึงมีปัญหาเกี่ยวกับการจัดเก็บจากผู้รับประโยชน์ที่อยู่ในประเทศไทยและผู้รับประโยชน์ที่ไม่ได้อยู่ในประเทศไทยดังนี้

ผู้รับประโยชน์ที่อยู่ในประเทศไทยแยกออกเป็นกรณีบุคคลธรรมดาและกรณีเป็นนิติบุคคลสำหรับบุคคลธรรมดาการเสียภาษีโดยการหัก ณ ที่จ่ายมีกำหนดไว้ในมาตรา 50 แห่งประมวลรัษฎากรแต่เงินได้ตามมาตรา 40(8) ระบุให้หักได้เฉพาะที่จ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งขายอสังหาริมทรัพย์ ดังนั้น ผู้จ่ายเงินได้ของกองรืจึงไม่มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายตามมาตรา 50 แต่ผู้จ่ายเงินได้ของกองรืมีอำนาจตามมาตรา 4 ของพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 533) พ.ศ. 2555 ในการหักภาษี ณ ที่จ่ายสำหรับเงินชดเชยเงินปันผล หมายความว่าเงินได้อย่างอื่นที่ได้รับจากกองรืต้องนำไปรวมคำนวณเมื่อสิ้นปีภาษีทั้งสิ้น ในส่วนนี้ผู้ศึกษาเห็นว่าไม่เป็นการจูงใจนักลงทุนที่เป็นบุคคลธรรมดา เนื่องจากหากผู้ลงทุนเห็นว่าการนำไปรวมคำนวณอาจทำให้ฐานภาษีสูงขึ้น

ผู้ลงทุนอาจเลือกที่จะลงทุนในเครื่องมือการลงทุนประเภทอื่น อย่างเช่น กองทุนรวม อสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น

สำหรับกรณีผู้รับประโยชน์เป็นนิติบุคคลโดยหลักแล้วต้องคำนวณภาษีด้วยการนำรายได้หักด้วยรายจ่ายตามมาตรา 65 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งมีปัญหาที่ต้องพิจารณาในกรณีที่หากบริษัทลงทุนในหุ้นแล้วได้รับเงินปันผลมา ก็จะนำเงื่อนไขในการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิตามมาตรา 65 ทวิ (10) ที่กำหนดให้นำเงินปันผลที่ได้ มารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้รับ หรือไม่ต้องนำมาคำนวณเลยหากเป็นไปตามเงื่อนไขของกฎหมาย แต่กรณีของการที่บริษัทได้รับประโยชน์จากกองรีทจะไม่สามารถใช้เงื่อนไขส่วนนี้มาคำนวณรายได้ได้ ซึ่งต่างจากบริษัทถือหน่วยลงทุนของกองทุนรวม อสังหาริมทรัพย์ ซึ่งเป็นกองทุนที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ที่พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 263) พ.ศ. 2536 มาตรา 3 กำหนดยกเว้นเงินสำหรับเงินส่วนแบ่งของกำไรที่ได้จากกองทุนรวมที่จัดตั้งตามกฎหมายหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ให้แก่บริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย สำหรับเงินส่วนแบ่งของกำไรที่ได้จำนวนกึ่งหนึ่ง และบริษัทจดทะเบียนสำหรับเงินส่วนแบ่งของกำไรที่ได้ทั้งจำนวน ซึ่งการนี้แสดงให้เห็นว่าการลงทุนในกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ทำให้นักลงทุนที่เป็นบริษัทได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีมากกว่าการลงทุนในกองรีท ดังนั้นกองรีทจึงอาจไม่เป็นที่นิยมสำหรับการลงทุนของบริษัทและนักลงทุนสถาบัน

กรณีผู้รับประโยชน์ที่อยู่ต่างประเทศแยกออกเป็นบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล สำหรับการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาชาวต่างชาติที่ไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทยใช้วิธีหักภาษี ณ ที่จ่าย ซึ่งจากที่ได้ศึกษาบทบัญญัติของประมวลรัษฎากรและกฎหมายลำดับรองไม่ว่าจะเป็นมาตรา 50 แห่งประมวลรัษฎากร มาตรา 3 เตรสประกอบกับกฎกระทรวง ฉบับที่ 144 ไม่มีบทบัญญัติของกฎหมาย บทใดเลยให้หักภาษี ณ ที่จ่ายสำหรับเงินได้ตามมาตรา 40 (8) อันเป็นเงินได้เกี่ยวกับการลงทุนในกองรีท นอกจากนี้เมื่อได้นำประโยชน์ตอบแทนที่ได้รับจากกองรีทไปเปรียบเทียบกับเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้รับจากกองทุนรวม อสังหาริมทรัพย์ที่กรมสรรพากรได้ตีความไว้ตามหนังสือ กค. 0811/11339 ลงวันที่ 3 พฤศจิกายน 2542 ว่าเงินได้จากกองทุนรวมเป็นเงินได้ประเภทที่ 8 ดังนั้นการจ่ายประโยชน์ตอบแทนให้แก่ผู้ได้รับประโยชน์ตอบแทนในกรณีที่ผู้รับเป็นบุคคลธรรมดาที่มีภูมิลำเนาในต่างประเทศ จะได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ ตามข้อ 2 (32) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ผู้จ่ายเงินได้จึงไม่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ดังนั้นประโยชน์ตอบแทนที่ได้รับจากกองรีท อันมีลักษณะทำนองเดียวกันกับประโยชน์ตอบแทนที่

ได้รับจากกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ผู้จ่ายเงินได้จึงไม่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ผลแห่งการนี้คือ บุคคลธรรมดาที่มีภูมิลำเนาในต่างประเทศจึงไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ที่ได้รับจากกองรีท

สำหรับนิติบุคคลต่างประเทศเมื่อได้พิจารณาบทบัญญัติในมาตรา 70 แห่งประมวลรัษฎากรที่จัดเก็บภาษีเงินได้จากนิติบุคคลต่างประเทศ ที่มีเงินได้พึงประเมิน 5 ประเภทดังต่อไปนี้ คือ เงินได้เนื่องจากหน้าที่ หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับทำงานให้ เงินได้จากค่าสิทธิ เงินได้จากเงินลงทุน เป็นเงินได้จากการให้เช่าทรัพย์สิน และเงินได้จากวิชาชีพอิสระ แต่การมีเงินได้ตามมาตรานี้ เป็นการได้ไปโดยไม่ได้มีการเข้ามาประกอบกิจการในประเทศไทย ซึ่งการลงทุนในกองรีทก็ไม่ได้เป็นการเข้ามาประกอบกิจการในประเทศไทย แต่เนื่องจากเงินได้ที่ได้รับไม่ได้อยู่ในขอบเขตในการเสียภาษีตามมาตรานี้ ดังนั้น หากกรณีนิติบุคคลต่างประเทศแต่ไม่ได้เข้ามาประกอบกิจการในประเทศไทยมีเงินแต่ได้จากการลงทุนในกองรีทก็ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้

ดังนั้น หากผู้รับประโยชน์ไม่ได้มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย ก็ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ที่ได้รับจากกองรีทตามที่ได้อ้างมาแล้วข้างต้น ซึ่งการไม่สามารถเก็บภาษีได้นี้มีปัญหาให้ต้องพิจารณาต่อไปอีกคือ หลักความเท่าเทียมทางภาระภาษีสำหรับการลงทุนจากต่างประเทศ (Capital Import Neutrality--CIN) ซึ่งการลงทุนในกองรีทภาระภาษีของนักลงทุนต่างชาติกับนักลงทุนท้องถิ่นไม่มีความเท่าเทียมกัน กล่าวคือ นักลงทุนท้องถิ่นต้องนำรายได้ที่ได้รับจากกองรีทไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีด้วย ในขณะที่นักลงทุนต่างชาติไม่ต้องเสียภาษีจากเงินได้ดังกล่าวในประเทศไทย และยังมีปัญหาเรื่องการเสียภาษีเงินได้ด้วย เนื่องจากเงินได้ที่ได้รับจากกองรีทเป็นส่วนแบ่งกำไรและเงินชดเชยเงินปันผลจัดอยู่ในมาตรา 40 (8) หากผู้มีเงินได้ไม่ได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทยก็ต้องเสียภาษีในประเทศไทยด้วยเหตุผลที่ว่าไม่มีกฎหมายกำหนดไว้ ดังนั้น บุคคลอาจอาศัยช่องว่างของกฎหมายตรงนี้ในการที่จะเลี่ยงภาษี กล่าวคือ หากผู้นั้นเป็นผู้อยู่ในประเทศไทยแล้วต้องการจะลงทุนในกองรีท แต่ไม่ต้องการที่จะเสียภาษี อาจใช้วิธีการถือหน่วยผ่านตัวแทน (Nominee) ที่อยู่ต่างประเทศ ด้วยวิธีการเช่นนี้จะทำให้ไม่ต้องเสียภาษีในประเทศไทย ทำให้รัฐสูญเสียรายได้ในส่วนนี้ไป

ในส่วนผู้รับประโยชน์จากกองรีทที่เป็นนิติบุคคลของทั้งสหรัฐอเมริกาและสิงคโปร์ ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลด้วยกันทั้งสิ้น รวมไปถึงนิติบุคคลต่างประเทศด้วย สำหรับบุคคลธรรมดาที่มีภูมิลำเนาหรือไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในสหรัฐอเมริกาต้องเสียภาษีเงินได้ที่ได้รับจากรีท ส่วนสิงคโปร์นั้นไม่เก็บภาษีเงินบุคคลธรรมดาที่ได้รับจากรีทเลยไม่ว่าบุคคลนั้นจะมีภูมิลำเนาอยู่ในสิงคโปร์หรือไม่ก็ตาม

4. ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาวิเคราะห์กฎหมายทำให้สามารถได้ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ประการแรก ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร โดยกำหนดให้ทรัสต์เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีเช่นเดียวกันกับบริษัทของสิงคโปร์ แล้วให้ใช้มาตรการทางด้านภาษีมาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างแรงจูงใจให้มีการก่อตั้งและลงทุนในรีท เช่น ถ้ารีทมีกำไรและได้จัดสรรกำไรให้แก่ผู้ถือหุ้นอย่างน้อย 90% ของรายได้ทั้งหมด ก็ให้ยกเว้นภาษีให้โดยยกเว้นให้แก่ภาษีเงินได้ทั้งจำนวนของกองรีทเพื่อให้ภาระภาษีเป็นไปในทำนองเดียวกันกับกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นเครื่องมือในการลงทุนเช่นเดียวกันกับกองรีท ในขณะเดียวกันก็สามารถที่จะใช้เป็นบทลงโทษด้วยหากไม่เป็นไปตามเงื่อนไขก็จะจัดเก็บภาษีจากเงินได้นั้น ซึ่งเป็นวิธีการที่สหรัฐอเมริกาและสิงคโปร์ใช้

ประการที่สอง ลักษณะของเงินชดเชยเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งกำไรมีลักษณะการจ่ายเงินได้ทำนองเดียวกันกับการจ่ายเงินปันผล ประกอบกับเนื้อหาด้านเศรษฐกิจของหน่วยธุรกิจก็เป็นไปทำนองเดียวกัน จึงควรแก้ไขปรับปรุง มาตรา 40(4)(ข) แห่งประมวลรัษฎากรให้มีความหมายครอบคลุมถึงเงินได้อันมีลักษณะทำนองเดียวกับเงินปันผล เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีให้เป็นไปตามหลักความเสมอภาคในการเสียภาษี

ประการที่สาม ในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลตามบทบัญญัติ มาตรา 65 ทวิ (10) แห่งประมวลรัษฎากรที่กำหนดให้นิติบุคคลไม่ต้องนำเงินปันผล หรือส่วนแบ่งกำไรมารวมคำนวณเป็นค่าใช้จ่ายหากเข้าเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนด นอกจากนี้ พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 263) พ.ศ. 2536 ยังกำหนดยกเว้นในลักษณะทำนองเดียวกันนี้ให้แก่การได้รับเงินได้จากกองทุนรวม ดังนั้น กองรีทอันมีลักษณะทำนองเดียวกันกับบริษัท หรือกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ก็ควรมีกฎหมายกำหนดยกเว้นให้เช่นกัน

ตารางแสดงการปรับปรุงประมวลรัษฎากร

มาตรา	กฎหมายเก่า	กฎหมายใหม่
มาตรา 39	"บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล" หมายความว่า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย หรือที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และให้หมายความรวมถึง (1) กิจการซึ่งดำเนินการเป็นทางค้าหรือหากำไรโดยรัฐบาลต่างประเทศ องค์การของรัฐบาลต่างประเทศ หรือนิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ (2) กิจการร่วมค้า ซึ่งได้แก่กิจการที่ดำเนินการร่วมกันเป็นทางค้าหรือหากำไรระหว่างบริษัทกับบริษัท บริษัทกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือระหว่างบริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับบุคคลธรรมดา คณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือนิติบุคคลอื่น (3) มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 47 (7) (ข) (4) นิติบุคคลที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา	"บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล" หมายความว่า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย หรือที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และให้หมายความรวมถึง (1) กิจการซึ่งดำเนินการเป็นทางค้าหรือหากำไรโดยรัฐบาลต่างประเทศ องค์การของรัฐบาลต่างประเทศ หรือนิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ (2) กิจการร่วมค้า ซึ่งได้แก่กิจการที่ดำเนินการร่วมกันเป็นทางค้าหรือหากำไรระหว่างบริษัทกับบริษัท บริษัทกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือระหว่างบริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับบุคคลธรรมดา คณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือนิติบุคคลอื่น (3) มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 47 (7) (ข) (4) <u>ทรัพย์สินของทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน</u> (5) นิติบุคคลที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา
มาตรา 40	(4) เงินได้ที่เป็น (ข) เงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไรหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กองทุนรวม	(4) เงินได้ที่เป็น (ข) เงินปันผล <u>เงินทำนองเดียวกันกับเงินปันผล</u> เงินส่วนแบ่งของกำไรหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

มาตรา	กฎหมายเก่า	กฎหมายใหม่
	หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทย จัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรม เงินปันผล หรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว	กองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทย จัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรม เงินปันผล หรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว
มาตรา 65 ทวิ	(10) สำหรับบริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย กองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม และเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้า มารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้ เว้นแต่บริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยดังต่อไปนี้ ไม่ต้องนำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย กองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม และเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้ามารวมคำนวณเป็นรายได้	(10) สำหรับบริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ให้นำเงินปันผล <u>หรือเงินทำนองเดียวกันกับเงินปันผล</u> ที่ได้จากบริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย กองทุนรวม <u>กองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์</u> หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม และเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้า มารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้ เว้นแต่บริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยดังต่อไปนี้ ไม่ต้องนำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย กองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม และเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้ามารวมคำนวณเป็นรายได้

มาตรา	กฎหมายเก่า	กฎหมายใหม่
	(ก) บริษัทจดทะเบียน (ข) บริษัทจำกัดนอกจาก (ก) ซึ่งถือหุ้นในบริษัทจำกัดผู้จ่ายเงินปันผลไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียงในบริษัทจำกัด ผู้จ่ายเงินปันผลและบริษัทจำกัด ผู้จ่ายเงินปันผลไม่ได้ถือหุ้นในบริษัทจำกัดผู้รับเงินปันผลไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับในกรณีที่บริษัทจำกัดหรือบริษัทจดทะเบียน มีเงินได้ที่เป็นเงินปันผลและเงินส่วนแบ่งกำไรดังกล่าว โดยถือหุ้นหรือหน่วยลงทุนที่ก่อให้เกิดเงินปันผลและเงินส่วนแบ่งกำไรนั้นไว้ไม่ถึงสามเดือนนับแต่วันที่ได้อ่อนหุ้นหรือหน่วยลงทุนนั้นมาถึงวันมีเงินได้ดังกล่าว หรือได้อ่อนหุ้นหรือหน่วยลงทุนนั้นไปก่อนสามเดือนนับแต่วันที่มิได้ เงินปันผลที่ได้จากการลงทุนของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามมาตรา 65 ตรี (2) ไม่ให้ถือเป็นเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งกำไร ตามความในวรรคสอง	(ก) บริษัทจดทะเบียน (ข) บริษัทจำกัดนอกจาก (ก) ซึ่งถือหุ้นในบริษัทจำกัดผู้จ่ายเงินปันผลไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียงในบริษัทจำกัดผู้จ่ายเงินปันผล และบริษัทจำกัดผู้จ่ายเงินปันผลไม่ได้ถือหุ้นในบริษัทจำกัดผู้รับเงินปันผลไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับในกรณีที่บริษัทจำกัดหรือบริษัทจดทะเบียน มีเงินได้ที่เป็นเงินปันผลและเงินส่วนแบ่งกำไรดังกล่าว โดยถือหุ้นหรือหน่วยลงทุนที่ก่อให้เกิดเงินปันผลและเงินส่วนแบ่งกำไรนั้นไว้ไม่ถึงสามเดือนนับแต่วันที่ได้อ่อนหุ้นหรือหน่วยลงทุนนั้นมาถึงวันมีเงินได้ดังกล่าว หรือได้อ่อนหุ้นหรือหน่วยลงทุนนั้นไปก่อนสามเดือนนับแต่วันที่มิได้ เงินปันผลที่ได้จากการลงทุนของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามมาตรา 65 ตรี (2) ไม่ให้ถือเป็นเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งกำไร ตามความในวรรคสอง

บรรณานุกรม

- พนิต อธิภาพวงศ์. **ภาษีบริษัทข้ามชาติ International Business Taxation**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2552.
- สุเมธ ศิริคุณโชติ. **กฎหมายภาษีอากรระหว่างประเทศ**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โครงการตำราและเอกสารประกอบการสอน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัย-ธรรมศาสตร์, 2554.
- ไพจิตร โรจนวานิช, ชุมพร เสนไสย และสาโรช ทองประคำ. **ภาษีสรรพากร**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สามเจริญพาณิชย์, 2553.
- อาภรณ์ นารถติก และโกเมนทร์ สืบวิเศษ. **ประมวลรัษฎากร พร้อมคำพิพากษาโดยย่อและแนววินิจฉัยของกรมสรรพากร พ.ศ. 2553-2556**. พิมพ์ครั้งที่ 37. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกฎหมายกฤษฎีกา, 2556.
- Cornell University Law School. **Legal Information Institute: Corporation**. [Online]. Available URL: <http://www.law.cornell.edu/wex/corporations>, 2013 (May, 15).
- Davies, Paul S., and Graham Virgo. **Equity & Trust: Text, Case, and Materials**. Oxford: Oxford University Press, 2013.
- Edward, Richard and Nigel Stockwell. **Trust & Equity**. London: Pitman, 1992.
- Gazette, Law. **The Singapore Real Estate Investment Trust** [Online]. Available URL: <http://www.lawgazette.com.sg/2011-02/14.htm>, 2013 (October, 14).
- The National Association of Real Estate Investment Trusts: NAREIT. **The Basic of REITs** [Online]. Available URL: <http://www.reit.com/REIT101/REITFAQs/BasicsofREITs.aspx>, 2012 (August, 7).
- U.S. Securities and Exchange Commission [Online]. Available URL: <http://www.sec.gov/about/laws.shtml#secact1933>, 2013 (March, 3).